

Likhetsavstand til blandede partiellderiverte

Harald Hanche-Olsen

Sammendrag. Dette notatet er laget i forbindelse med Matematikk 2 vårsemesteret 2001. Hensikten er å gi et bevis for likhet av blandede partiellderiverte, for spesielt interesserter.

Beviset for teoremet bygger på følgende lille hjelpesetning.

Lemma 1 Anta at f er en funksjon av to variable, og har kontinuerlige partiellderiverte av første orden i et område R . Da gjelder

$$\begin{aligned}\int_a^b \frac{\partial f}{\partial x}(s, y) ds &= f(b, y) - f(a, y), \\ \int_c^d \frac{\partial f}{\partial y}(x, t) dt &= f(x, d) - f(x, c),\end{aligned}$$

forutsatt at de rette linjestykene fra (a, y) til (b, y) og fra (x, c) til (x, d) er inneholdt i R .

Bevis: Dette er ikke noe annet enn fundamentalteoremet fra envariabelanalyse i ny språkdrakt. For eksempel, for å vise den andre formelen, definer funksjonen $h(t) = f(x, t)$ og merk at den andre formelen ikke er noe annet enn det kjente resultatet

$$\int_c^d h'(t) dt = h(d) - h(c).$$

Teorem 2 Anta at f er en funksjon av to variabler, og har kontinuerlige partiellderiverte av annen orden i en omegn om (x, y) . Da gjelder likheten

$$\frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x} = \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} \quad (1)$$

i punktet (x, y) .

Bevis: La $h > 0$ være så liten at kvadratet med motsatte hjørner (x, y) og $(x + h, y + h)$ ligger innenfor R . Ved hjelp av lemmaet kan vi uttrykke $f(x + h, y + h)$ på to måter:

$$\begin{aligned}f(x + h, y + h) &= f(x, y) + \int_x^{x+h} \frac{\partial f}{\partial x}(s, y) ds + \int_y^{y+h} \frac{\partial f}{\partial y}(x + h, t) dt, \\ f(x + h, y + h) &= f(x, y) + \int_y^{y+h} \frac{\partial f}{\partial y}(x, t) dt + \int_x^{x+h} \frac{\partial f}{\partial x}(s, y + h) ds.\end{aligned}$$

Vi kan trekke disse to likhetene fra hverandre og ordne resultatet slik:

$$\int_x^{x+h} \left(\frac{\partial f}{\partial x}(s, y + h) - \frac{\partial f}{\partial x}(s, y) \right) ds = \int_y^{y+h} \left(\frac{\partial f}{\partial y}(x + h, t) - \frac{\partial f}{\partial y}(x, t) \right) dt.$$

Neste trinn er å bruke lemmaet igjen, denne gangen på de partiellderiverte av f , for å skrive hver av de to integrandene i ligningen ovenfor som et integral:

$$\int_x^{x+h} \left(\int_y^{y+h} \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(s, t) dt \right) ds = \int_y^{y+h} \left(\int_x^{x+h} \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(s, t) ds \right) dt. \quad (2)$$

Til slutt dividerer vi begge sider med h^2 og lar h gå mot null. På grunn av kontinuiteten av de annen ordens partiellderiverte konvergerer nå begge sider i (2), og vi får ligningen (1) i grensen.

For å se dette klarere, kan vi skrive venstresiden i (2) slik:

$$\begin{aligned}\int_x^{x+h} \left(\int_y^{y+h} \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(s, t) dt \right) ds &= \int_x^{x+h} \left(\int_y^{y+h} \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x, y) dt \right) ds \\ &\quad + \int_x^{x+h} \left(\int_y^{y+h} \left(\frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(s, t) - \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x, y) \right) dt \right) ds\end{aligned}$$

hvor det første dobbeltintegralet på høyresiden bare integrerer en konstant, så det integralet blir

$$\int_x^{x+h} \left(\int_y^{y+h} \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x, y) dt \right) ds = h^2 \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x, y)$$

mens det andre integralet blir lite:

$$\begin{aligned}\left| \int_x^{x+h} \left(\int_y^{y+h} \left(\frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(s, t) - \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x, y) \right) dt \right) ds \right| \\ \leq \int_x^{x+h} \left(\int_y^{y+h} \underbrace{\left| \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(s, t) - \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x, y) \right|}_{< \varepsilon} dt \right) ds < h^2 \varepsilon\end{aligned}$$

dersom h er så liten at integranden blir mindre enn ε , som antydet. Det går å velge h slik på grunn av antagelsen om kontinuitet. Vi ser altså at venstresiden i (2) delt med h^2 er summen av venstresiden i (1) pluss et ledd som kan gjøres mindre enn ε ved å velge h liten nok, mens tilsvarende gjelder for høyresiden.

Eksempel: Funksjonen

$$f(x, y) = \begin{cases} \frac{x^3 y}{x^2 + y^2} & (x, y) \neq (0, 0) \\ 0 & (x, y) = (0, 0) \end{cases}$$

har partiellderiverte av annen orden i hele planet, men

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(0, 0) = 1, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(0, 0) = 0.$$

Men de partiellderiverte er da heller ikke kontinuerlige i $(0, 0)$, så dette motsier ikke teoremet.